

Hotellvisby Börs lagt i aska.

Fornsalen och Handelsbanken i fara.

Våldsam eldsvåda i stadens centrum förstör stora värden.

En av de största eldsvådor som äro skedd i Visby.

att skydda de intilliggande fastigheterna, dels den del i vilken Visby ligger inrättad och den åt Strandgatan.

Ödelade i går kväll de fastigheterna mellan Mellangatan och Strandgatan som inrymma hotell Visby börs. Det stora komplexet blev ett enda eldhav, och endast det hus som inrymmer Visbybörs kunde räddas, medan de andra förstördes. En svart rök valde upp från de brinnande byggnaderna, samtidigt som eldskenet syntes vida omkring. Branden torde ha observerats från stora delar av ön, bl. a. ända från Hallsbuk. Över huset flog också ett väldigt gästregn som lyfte upp himlen. Jättebranden samlade massor av skadedjurstna till platsen, och de angränsande gatorna och gårdarna voro tätt packade med människor. På grund av risken för ras

tan vittände det en huset, dels byggnaderna och ett på apotekets gård liggande hus. Mot det senare hade en stegen rest, på vilken några brandmän hade fattat postö och riktade strålen mot det brinnande huset ovanifrån. De båda brandmännen gringo sedan upp på taket för att bättre bekämpa brandhärden. Det brinnande husets tak var snart underminerat och störtade in, dragande med sig skorstenen. Denna föll åt det håll, där de båda brandmännen befunno sig, och krossade stegen, på vilken de nysa hade stått, och inte en meter från den plats, de nu befunno sig. De undgick emellertid att bli träffade av Samtidigt exploderades en del av

på flera ställen måste kullerstenar spjarras med rep för att hålla folket på avstånd, samtidigt som polisen lagade så att inga oborgera stodo hindrande i vägen för släckningsmanskaper.

taket åt den andra gränden till och störtade i gatan. Källarmästare Eriksson, som just var på väg ner i gränden, hade inte hunnit ända ned, då rasen kom, men träffades av några skärvor så att ett blodande sår på ena kinden uppstod.

Det var som förut omnämnts två hus som blevo förstörda av elden. I det östligaste av dessa hade Visby börs sina lokaler. Av dessa återstod nu endast nedre våningen, som delvis är ockupad av elden, men i stället blivit illa åtgångna vid den flitiga vattenbegjutningen. I korridorerna har emellertid även elden kommit ned och där äro väggarna alldeles förkolnade. I det västra huset äro skadorna emellertid ännu större, då det gamla Hanseluset

Under tiden hade man dragit in slangledningarna genom köksingången och även från denna sida — alltså åt Visbybottill — börjat bekämpa elden. Ät detta håll lyckades man också efter stort besvär att dämpa den. Huset var mycket ålderdomligt inrett, med synnerligen smala passager, och brandmännen måste hugga sig fram genom dörrarna. Därmed var i det närmaste all fara för huset utöfverstånd. Även om den

ett av de ren industriella utseendet trappavel, som vi ännu i går såg i behåll, nu är i grunden förstört, så att endast ytterväggarna återstå. Under natten rasade trossbottenarna i de olika våningarna, så det som nu finns kvar av husets inre ligger packat i Visby klubbss lokaler. I andra våningen hade källarmästare John Eriksson sina rum, av dem återstod nu ingenting. Det är en verkligt bedrövlig syn som det ståtliga gamla huset från 1200-talet nu erbjuder med de nakna ytterväggarna svarta av rök och sot. Dess framtid är ovisst, då det är fråga om ett återuppförande lånar sig och går att realisera med nuvarande byggnadsbestämmelser.

na sida ytterligt noga måste bevakas. En god hjälp hade man naturligtvis av den tjocka brandmuren, som skiljer de båda byggnaderna. Den svaga vinden drev i stället elden åt Strandgatan till. Genom korridorerna som där förbinda den mellersta — alltså den del i vilken elden utbröt — och den västligaste delen av komplexet spred sig elden till de olika resanderummen, liksom över det brinnande taket. Här var det omöjligt att hindra elden att gå vidare, och nu blev det synnerligen kritiskt för Fornsalen och Handelsbankens hus, vilka ju endast genom de mycket smala gränderna skildes från den stora eldhärden.

Hela komplexet var taxerat till 105,000 kr., vilket får anses som ganska lågt efter de omfattande reparationer som det senaste året vidtagits. Någon värdering av skadorna har ännu inte hunnit göras, men så mycket är klart att det torde röra sig om stora belopp, förutom det att huset ur antikvarisk synpunkt är oersättbart.

lygstationen var utom all fara, då elden spred sig västerut. Dessutom hade det dock varit ickesäkert. I de rum som lågo åt gatan var det fruktansvärt hett, och det hade bara behövts att något fönster sprangits av värmen. Försiktighetsåtgärder emellertid vidtagits, bl. a. genom att man placerat vattendränkta presenningar innanför fönstren. Därjämte hade en del ofärliga vägsbomber med hjälp av en del frivilliga krafter forts i säkerhet.

Elden upptäcktes strax före kl. 5. Vaktmästare Berg kände brandrök i korridoren och när han öppnade dörren till en stadskrubb lögågarna mot honom. Han rev ned några draperier och försökte därvid få ut dem, men den hade redan fått såkert fäste i rummet. Han tillkallade pr

Genom att lågor slogo ut i gränden mot Strandgatan, där byggd, i vilken en stor del av Fornsalens oersättliga saker fanns, sprack på grund av den vattenmassans tryckning. Det var troligt endast tack vare att Fornsalens fönster äro försedda med skyddsluckor av järn, som denna byggnad kunde räddas. Genom konsul Björkanders försök hade försiktighetsåtgärder vidtagits och på insidan av fönstren stodo flera man redo med vattensprutor och skumsläckningsapparater. Ett tag var det så att ett par av järnluckorna högst upp ville börja glöda och det osade brant från deras fäste. Man lyckades dock kyja av dem och avväjra faran.

En del av personalen hann ut genom köksingången åt Visbybottill. Gästerna som sutto och åto i matsalen kunde emellertid inte komma ut den vanliga vägen, då alla korridorerna voro stängda av rök. De kunde inte ens hämta sina ytterkläder, som hängde i korridoren, utan måste bege sig till fönstren eller till altanen mot Visbybottill för att komma ut den vägen. Några poliser som bevakade den passagen utan att ens ge sig tid att ta på några ytterkläder togo loss en i gränden hängande brandstige och reste upp den mot vägen för att på så sätt ridda de innevarande, av vilka en redan var rätt illa dömd av rök. En eller ett par av de andra gästerna firade sig ned med ett rep från andra sidan. Ingen av dem kunde få med något av sina tillhörigheter, då de brådstartat måste ge sig av.

Även från Handelsbankens sida hade försiktighetsåtgärder vidtagits och man var dessutom beredd att uttränga fastigheten om det skulle visa sig bli farligt. Bankdirektor Ihre hade ordnat med brandredskap i de rum som starkast hotades, d. v. s. de som lågo närmast eldhärden, och vidare funnos vattendränkta mattor, där man vilket ögonblick som helst fruktade att fönsterrutorna skulle springa av hettan. Så blev lyckligtvis dock inte fallet, då brandhärden — som under tiden fått hjälp från Å 7 — satte in all kraft för att här bekämpa elden och hindra den från att sprida sig från det vid tillfället mest utslätt stället vid Strandgatan.

Under befäl av brandchefen voro som vanligt snabbt på platsen och slangledningarna lades ut från en mängd vattenposter. Elden hade redan fått en oerhörd omfattning och hela andra våningen var övertänd. Flåsketen utreps emellertid från de båda angränsande gränderna där mellersta delen av det komplex som omfattar hela kvarteret. Det brann friskt i det torra virket och snart hade elden spritt sig till den ovan liggande festvåningen och sedan upp på vinden. Det stod inte så länge på förrän också taket var övertänd, och man måste inrikta sig på

När man fann att inte heller denna del av fastigheten stod att räddas började man med hjälp av frivilliga krafter att uttränga elden från de rum som starkast hotades, d. v. s. de som lågo närmast eldhärden, och vidare funnos vattendränkta mattor, där man vilket ögonblick som helst fruktade att fönsterrutorna skulle springa av hettan. Så blev lyckligtvis dock inte fallet, då brandhärden — som under tiden fått hjälp från Å 7 — satte in all kraft för att här bekämpa elden och hindra den från att sprida sig från det vid tillfället mest utslätt stället vid Strandgatan.

de båda inledarna för de tankar om församlingsdagen, som de uttalt vidtogs en stunds senare i kvällen. Samtidigt avslutades därefter med en kort betraktelse av kontraktsprosten G. Kelleström samt avslutning.

När man fann att inte heller denna del av fastigheten stod att räddas började man med hjälp av frivilliga krafter att uttränga elden från de rum som starkast hotades, d. v. s. de som lågo närmast eldhärden, och vidare funnos vattendränkta mattor, där man vilket ögonblick som helst fruktade att fönsterrutorna skulle springa av hettan. Så blev lyckligtvis dock inte fallet, då brandhärden — som under tiden fått hjälp från Å 7 — satte in all kraft för att här bekämpa elden och hindra den från att sprida sig från det vid tillfället mest utslätt stället vid Strandgatan.

våningen, där Visby klubbss lokaler stodo inrymda. Början gjordes med möblerna i de rum som beboddes av föreståndarinnan för klubben, Fröken Nygren, och alla harnes lösa tillhörigheter fördes ut, liksom klubbens värdefulla inventarer, och placerades i ett närliggande garage. Allt som fanns i våningarna öfver blev däremot lämnat rov. Det dröjde inte så lång stund från det elden kommit dit innan även detta hus blev övertänd och lågorna slogo ut från taket. Det hjälpte inte med den rika vattendröfvet in på smånången. Det mesta räddades inåt, men en del föll dock i gränderna utan att nå dock någon per-